

किंच योयोभक्तः सात्त्विको राजसस्तामसो वा यांयांतनुं तादृशीमेव देवादिरूपांयक्षरक्षोरूपांभूतप्रेतरूपां वामूर्तिं श्रद्धया तादृश्यैव अर्चितुमिच्छति तस्य तस्य भक्तस्य तामेव श्रद्धां सात्त्विकीं राजसीतामसीं वाऽहं सर्वेश्वरोऽचलां विदधामि ॥ २१ ॥ ततश्च सतया श्रद्धया युक्तः सन्तस्यामूर्त्तेराराधनं ससाधनं वशीकरणमीहते इच्छति ततश्च कामान् विषयान् लभते मयैव विहितान् आज्ञापितान् हितान् ईप्सितान् एतेन सर्वासां देवता नां स्वाज्ञावशवर्त्ति त्वं दर्शितं ॥ २२ ॥ अल्पमेधसां अथ यत्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोति अन्यन्मनुतेन्यद्विजानाति तदल्पमिति श्रुतेः द्वैतं अल्पतत्रैव मेधायेषां बाह्यार्थाभिलाषिणामित्यर्थः तेषां तत्फलं अंतवत् सर्वस्य बाह्यार्थास्यांतवत्त्वादेव तु शब्दोऽभेदेनेश्वरभक्तेभ्यो विभेदार्थः यतो देवयजो देवान्यजते इति देवयजस्ते देवान् अंतयुक्तानेव यांति एवं यक्षरक्षोभक्तायक्षादीनेव यांति भूतप्रेतभक्ताश्च भूतादीनेवैत्यपि द्रष्टव्यं मद्भक्तास्तु मामेवानंतं यांति अतस्तेऽनंतफलभाज इत्यर्थः ॥ २३ ॥ एवं तर्हि कुतस्त्वामेव सर्वेन प्रतिपद्यंत इत्याशंक्या ज्ञानादित्याह अव्यक्तमिति अव्यक्तं सर्वोपाधिशून्यत्वेन अस्पष्टमपि वा सुदेवशरीरेण व्यक्तिमापन्नं अस्मदादिवच्छरीराभिमानिनं मामबुद्धयो मन्यन्ते यतः मम परं भावं परत्वं उक्तृत्वमजानंतः उक्तृत्वमेव विशिनष्टि अव्ययं न व्येतीत्यव्ययं अविनाशिनं अनुत्तमं यस्मादन्यदुक्तृत्वं च नास्ति निरतिशयमखंडैश्वर्यरूपमित्यर्थः ॥ २४ ॥ कुतस्त्वद्विषयमज्ञानं लोकस्येत्यत आह नाहमिति हे योगयोगिन् अर्श आद्यचप्रत्ययांतोयं योगशब्दः अहंतत्पदार्थः सर्वस्य योगिनस्त्वं पदार्थमात्राभिज्ञस्य न प्रकाशो

यो यो यांयांतनुं भक्तः श्रद्धया चितुमिच्छति ॥ तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहं ॥ २१ ॥ सतया श्रद्धया युक्तस्तस्याराधनमीहते ॥ लभते च ततः कामान् मयैव विहितान् हितान् ॥ २२ ॥ अंतवत्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसां ॥ देवान् देवयजो यांति मद्भक्ता यांति मामपि ॥ २३ ॥ अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यन्ते मामबुद्धयः ॥ परं भावमजानंतो ममाव्ययमनुत्तमं ॥ २४ ॥ नाहं प्रकाशः सर्वस्य योगमाया समावृतः ॥ मूढो यं नाभिजानाति लोको मामजमव्ययं ॥ २५ ॥ वेदाहं समतीतानि वर्त्तमानानि चार्जुन ॥ भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन ॥ २६ ॥ इच्छा द्वेष समुत्थेन द्वंद्वमोहेन भारत ॥ सर्वभूतानि संमोहं सर्गे यांति परंतप ॥ २७ ॥

स्मि तत्र हेतुः माया समावृत इति भाष्ये तु योगो युक्तिर्गुणानां घटनं सैव योगमाया चित्तसमाधिर्वा योगो भगवत्स्तत्कृता मायेति भगवत्संकल्पवशवर्त्तिनी मायेत्यर्थः उत्तरार्धः स्पष्टार्थः ॥ २५ ॥ ननु त्वदभिन्नं लोकं त्वन्मायामोहयति चेत्त्वांकुतो न मोहयतीत्यत आह वेदाहमिति सत्यं सत्यपि लोकस्य मम चाभेदे औपाधिकभेदस्य सत्त्वात् उपाधिधर्माभिमानित्वा लोको मूढः तदभावाच्चाहं सर्वज्ञ इति विशेषः अक्षरार्थः स्पष्टः ॥ २६ ॥ केन पुनर्निमित्तेनातीतादीनि भूतानि न जानंतीत्याशंक्याह इच्छेति इच्छारागः द्वेषः ताभ्यां समुत्थितो द्वंद्वमोहः शोभनाशोभनसत्यासत्यनित्यानित्यात्मानात्मसुविपर्ययः अशोभने शोभनबुद्धिः शोभने वा अशोभनबुद्धिरित्येवं रूपस्तेन हे भारत भरतान्वय सर्वभूतानि सर्गे सृष्टि विषये मोहं अविबेकं यांति हे परंतप अयं भावः यो हि सृष्टेरुपादानं स्वरूपं च तत्त्वतो जानाति स ब्रह्मवित् सर्वज्ञत्वाद्गीतादीन् जानाति सृष्टौ च सर्वेषां मोहोस्ति अशोभने क्लृप्तादौ शोभनाध्यासात् असत्ये प्रपंचे सत्यत्वाध्यासात् सत्ये चात्मनोऽसंगत्वेऽसत्यत्वाध्यासात् अनित्ये स्वर्गादौ नित्यत्वाध्यासात् अनात्मनि देहादात्माध्यासात् अतो विपर्ययेण सृष्टिज्ञानं प्रतिबद्धं तेन च सार्वज्ञ्यं जायतेऽस्मदादीनामिति ॥ २७ ॥